

τείνη. Τὸ καθ' ἡμᾶς ὁμῶς, ἐπειδὴ τὸ ζήτημα εἶνε χαρακτηριστικὸν τοπικοῦ ἀφ' ἑνὸς, ἀλλὰ καὶ γενικοῦ ἀφ' ἑτέρου, θὰ προσπαθήσωμεν νὰ ἐξαγάγωμεν τῆς πλάνης, εἰς ἣν προφανῶς εὐρίσκειται, τὴν «Ἐστίαν» καὶ ν' ἀποδείξωμεν αὐτῇ τίνες οἱ κομματικῶς σκεπτόμενοι καὶ ἐργαζόμενοι καὶ τίνες οἱ ἀθροῦδως ἐπιτελοῦντες τὸ καθήκον αὐτῶν πρὸς τε τὴν Ὀρθοκρίαν καὶ τὴν Πολιτείαν, πρὸς τε τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν Κοινωνίαν.

Ἡ «Ἐστία», χωρὶς νὰ καταγγέλλῃ ὠρισμένα γεγονότα, ἐπιτίθεται ἀδικώστατα καὶ ἀσεβέστατα, δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν, κατὰ τοῦ Σεβ. ἡμῶν Ἱεράρχου, ἰσχυρίζομένη ὅτι καθ' ἑκάστην λαμβάνει ἐντεῦθεν ἐπιστολάς, δι' ὧν φέρεται ὁ Ἐπίσκοπός μας ὡς φατριάζων καὶ ἐμπαθῶς πολιτευόμενος, καὶ ὅτι καταντᾷ σκάνδαλον ὡς φέρεται καὶ ὡς ὁμιλεῖ πρὸς τοὺς ἐπισκεπτομένους αὐτὸν, τοῦθ' ὅπερ ἐκίνησε κατ' αὐτοῦ τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ ποιμνίου του.

Οὐδὲν τούτων ψευδέστερον. Ἀποροῦμεν δὲ πῶς ἡ «Ἐστία» δὲν δημοσιεύει τὰς ἐπιστολάς, τὰς ὁποίας λέγει ὅτι ἔλαβε καὶ λαμβάνει. Ἀφοῦ οἱ γράφοντες εἶνε ἄνδρες «εὐυπόληπτοι», ἀφοῦ καταγγέλλουσιν ἀληθείας καὶ γεγονότα, ἀφοῦ ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος ἐκίνησεν ἤδη κατ' αὐτοῦ τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ ποιμνίου του, τότε διατί φοβοῦνται οἱ ἐνθερμοὶ οὗτοι πατριῶται καὶ ζηλωταὶ χριστιανοὶ νὰ ἐπικρινῶσιν ἐνυπογράφως καὶ ὑπευθύνως τὸν φατριάζοντα καὶ σκανδαλίζοντα Δεσπότην; Εἶνε ἴδιον εὐυπόληπτων ἀνδρῶν, εὐσυνειδήτων ὀρθοδόξων, εἰλικρινῶν πατριωτῶν τὸ ἀνωνύμως καὶ ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς κατηγορεῖν καὶ καταγγέλλειν; Διατί οἱ κύριοι οὗτοι δὲν ἀπευθύνονται πρὸς τὴν Ἱ. Σύνοδον καὶ τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον, διατί δὲν κατέρχονται εἰς τὴν δημοσιότητα διὰ τοῦ ἐγκυρίου τύπου, ἀλλὰ καταφεύγουσιν πρὸς τὴν «Ἐστίαν»; Ὅθ' ἀπαντήσωμεν ἡμεῖς: Διότι δὲν δύναται νὰ καταγγείλωσιν ὠρισμένα γεγονότα, ἀλλὰ θέλουσι νὰ κορέσωσι προσωπικὰ πάθη κατὰ τοῦ Ἐπισκόπου μας. Ἀλλὰ τὰ βέλη των εἶνε ἀκίνδυνα, διότι ὁ Δεσπότης καὶ ὡς τοιοῦτος καὶ ὡς Ἕλληνα εὐρίσκειται εἰς τὴν θέσιν του, εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς του καὶ τοῦ ὑπουργήματός του.

Τοῦτο τὸ γνωρίζει σύμπασα ἡ ἡμετέρα κοινωνία, ἣτις ἐκτιμᾷ καὶ σέβεται καὶ ὑπολείπεται αὐτὸν, διότι τὸν βλέπει καὶ τὸν ἀκούει δρώντα, ἐργαζόμενον, μοχθοῦντα, κοπιᾶζοντα. Δὲν πολιτεύεται οὔτε ἀπαθῶς οὔτε ἐμπαθῶς ὁ Σεβ. κ. Ἀθανάσιος, ἀλλὰ δρᾷ χριστιανικῶς καὶ ἀποστολικῶς, ἐπισκοπεύει, ἐπαγρυπνεῖ, μοχθεῖ, παθαίνεται, κουράζεται διὰ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, διὰ τὸ μεγαλεῖον τῆς Ἐκκλησίας, διὰ τὸ γόητρον τῆς Πατρίδος, διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν, ἃς ἡ Ὀρθοκρία καὶ ἡ Πολιτεία ἐνεπιστεύθησαν αὐτῷ ἐν γνώσει τῶν ἀρετῶν, τῆς παιδείας καὶ τοῦ ζήλου αὐτοῦ. Πρὸς τοῦτο καθημερινῶς νουθετεῖ τὸν κληρὸν, καθημερινῶς διδάσκει πρὸς τὸν λαὸν τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἀληθείας τοῦ Εὐαγγελίου, πρῶτος δὲ πανταχοῦ καὶ πάντοτε δίδει τὸ καλὸν παράδειγμα λόγῳ τε καὶ ἔργῳ. Αὐτὸς πρωτοστατεῖ εἰς πᾶσαν πράξιν ἀγαθοεργὸν, εἰς πᾶν ἔργον εὐγενὲς καὶ θεάραστον, κοινωφελὲς καὶ φιλόανθρωπον. Αὐτὸς πρῶτος συγκινεῖται καὶ συγκινεῖ τὰ πλήθη εἰς τὰς δοκιμασίας ἡμῶν, αὐτὸς πρῶτος ἐνθουσιᾶται καὶ ἐνθουσιάζει τὰ πλήθη ἐν ταῖς χαραῖς καὶ τοῖς θριάμβοις τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἔθνους. Θέλετε παράδειγμα νωπώτατον; Πάντες γνωρίζομεν τί ἐπραξεν οὗτος κατὰ τὸν βομβαρδισμόν τῆς Σύρου ὑπὸ τοῦ Τουρικοῦ καταδρομικοῦ, ὡς γνωρίζομεν ὡσαύτως καὶ τίνες ἐσπευσαν

νὰ ὑψώσωσιν εἰς τὰς οἰκίας των εὐρωπαϊκὰς σημαίας, ἵνα σώσωσι τὸ σαρκίον των καὶ τὰ ὑπάρχοντά των, σκιασθέντες ὑπὸ τὴν σημαίαν ἐχθρᾶς τῆς Πατρίδος μας Δυναμείας, ἐνῷ οὐδεὶς ὑπῆρχε κίνδυνος. Ἐπίσης γνωρίζομεν καὶ τίνες ἦσαν οἱ γενναῖοι ἐκείνοι ἄνδρες, οἵτινες ἐσπευσαν εἰς τὰς ἀρχὰς ἵνα συστήσωσι τὴν παράδοσιν τῆς πόλεως ἄνευ ὄρων, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ σώσωσι τὸ εὐτελὲς σαρκίον αὐτῶν καὶ τῶν κυριῶν των, ὅπερ μεθαύριον θὰ καταστῆ κατὰ τοὺς νόμους τῆς φύσεως καὶ τοὺς λόγους τοῦ Χριστοῦ βορὰ τῶν σκωλήκων. Αὐτοὶ εἶνε οἱ ἄνδρες τῆς φιλοπατρίας καὶ τῶν ἐθνικῶν αἰσθημάτων! Μήπως φιλότατη «Ἐστία», εἰσὶν οὗτοι «οἱ εὐυπόληπτοι ἄνδρες» οἱ καταγγέλοντες τὸν Ἐπίσκοπόν μας ὡς φατριάζοντα ἐν τῇ πολιτικῇ; Ἴσως, διότι οὗτοι πολὺ ὁμοιάζουσιν ὑμῖν ὡς πρὸς τὰ ἐθνικὰ καὶ πατριωτικὰ αἰσθήματα. Διότι ἂν δὲν μᾶς ἀπατᾷ ἡ μνήμη, ἡ «Ἐστία» εἶνε ἡ ἐφημερὶς ἐκείνη, ἣτις ἀπεκάλει τὸν Βενιζέλον «προδότην» καὶ «ὀλετήρα τῆς Πατρίδος» καὶ «κακὸν δαίμονα τοῦ Ἔθνους».

Ἡ φιλοπατρία τῶν Ἱεραρχῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, φιλότατη «Ἐστία», διὰ μέσου ὄλων τῶν αἰώνων, εἶνε παροιμιώδης: δὲν ἔχομεν παράδειγμα Ἐπισκόπου διαφόρου πρὸς τὰ ἐθνικὰ δίκαια. Εἶνε δὲ ἱεροσουλία ἐν ἡμέραις νίκης καὶ θριάμβου τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς νὰ κατακρίνωσιν οἱ Ἱεράρχαι αὐτῆς, οἵτινες οὐχὶ μόνον ἐγαλοῦχσαν τὰς γενεὰς πάσας διὰ τῶν ναμάτων τῆς Ὀρθοκρίας καὶ τῆς Πατρίδος, ἀλλὰ καὶ τὴν ζωὴν αὐτῶν ἔδωκαν μάρτυρες καὶ θύματα τῆς Μεγάλης Ἰδέας, ἣν οἱ ἀσεβεῖς αὐτῶν ἐπικριτοὶ «π ρ ο γ ο ν ο π λ η ξ ί α ν» ἀπεκάλουν. Τὸ αἷμα τῶν Ἱεραρχῶν ἐπότισε τὸ ἔδαφος, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐβλάστησε τὸ ὑπέρλαμπρον καὶ εὐθαλὲς καὶ καρποφόρον ἐθνικὸν δένδρον, τοῦ ὁποίου θαυμάζομεν σήμερον τὴν λαμπρότητα καὶ τὴν μεγαλοπρέπειαν. Ἡ Ἑλληνικὴ ψυχὴ ὀφείλει σεδασμὸν, ἀγάπην, εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸ ράσον, τὸ ὁποῖον εἰς πᾶσαν ἐθνικὴν κρίσιν πρῶτον ὑπέστη τῶν ἐχθρῶν τῆς Πατρίδος τὴν μανίαν.

Ἀλλὰ μήπως προσωπικῶς ὁ Σ. Ἐπίσκοπος δὲν εἰργάσθη καὶ ὡς Ἕλληνα καὶ ὡς Ἱεράρχης κατὰ τὸν Ἔθνικὸν ἡμῶν ἀγῶνα; Τί ἔπρεπε νὰ πράξῃ καὶ τὸ παρέλειψε; Μὴ δὲν ὠδήγει αὐτὸς, μόνος αὐτὸς, τοὺς φεύγοντας ἐπιστράτους μέχρι τῶν ἀτμοπλοίων, προτρέπων καὶ διδάσκων αὐτούς; Μὴ διὰ δημοσίων διαλέξεων δὲν ἐθέρμαιεν αὐτὸς, μόνος αὐτὸς, τὰ ἐθνικὰ ἡμῶν αἰσθήματα καὶ τὴν πατριωτικὴν ἡμῶν ψυχὴν; Μὴ δι' ἐθνικῶν καὶ πατριωτικῶν λόγων εἰς τὰς ἐν Τήνῳ Πανελληνίους πανηγύρεις δὲν ἐνεθουσιάζε τὰ πλήθη τῶν δούλων ἀδελφῶν καὶ πρὸ καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου; Μὴ δὲν εἶνε αὐτὸς, μόνος αὐτὸς, ὅστις κατὰ τὴν ἀποφράδα ἡμέραν τοῦ κατὰ πλοῦ τοῦ «Χαμηδιᾶ» κατεπράϋνε καὶ διεσκέδαζε τὸν πόνον καὶ τὸν τρόμον τοῦ πλήθους; Μὴ δὲν εἶνε αὐτὸς, μόνος αὐτὸς, ὅστις ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐπιστρατεύσεως προσέφερεν ὀλόκληρον τὸν μισθὸν του ὑπὲρ τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἀπόρων τῆς Πατρίδος μαχητῶν; Μὴ δὲν εἶνε αὐτὸς, ὅστις ἐτέλει τὰς δεήσεις ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν, ὄπλων καὶ τελεί σήμερον τὰς δοξολογίας διὰ τὸν θρίαμβον τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐκφωνῶν τοὺς πλήρεις πατριωτισμοῦ ἐθνικοὺς λόγους; Μὴ δὲν εἶνε αὐτὸς, ὅστις, ἰδίᾳ δαπάνῃ, δι' ἐντύπων ἐγκυκλίων καὶ ἐπιστολῶν παρώτρυνε τὸν λαὸν εἰς προσευχὰς, εἰς εἰσφορὰς, εἰς ἔργα πρὸς εὐδωσίαν τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος; Μὴ δὲν εἶνε αὐτὸς, ὅστις ὑπεχρέωσε τοὺς ναοὺς καὶ τὰς μονὰς νὰ προσφέρωσιν, εἰ δύναται ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τοῦ πολέμου; Τίς προσέφερεν ὑλικῶς καὶ ἡθικῶς πλεῖονα αὐτοῦ; Τίς ἐσπόγγισε τὰ δάκρυα καὶ τίς

ἐθεράπευσε τὸν πόνον τοςούτων ἀνθρώπων, μητέρων, συζύγων, τέκνων; Εἶνε αἰσχρὸς λοιπὸν διὰ τὴν «Ἐστίαν» νὰ ὑβρίζῃ ἐπὶ κομματισμῷ τὸν Ἐπίσκοπον ἡμῶν τοιαῦτα διαπράξαντα ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς πολιτικῆς.

Καταλήγοντες, συνιστῶμεν εἰς τοὺς «εὐυπόληπτους» τῆς «Ἐστίας», ἵνα, τώρα, ὅτε ἐμεγαλύνθη ἡ Ἑλλάς καὶ ἐδοξάσθη ἡ ὅτε ἐμεγαλύνθη ἡ Πατρίς, καταστῶμεν πάντες σοβαροὶ, δίκαιοι καὶ φιλαλήθεις, ἐργασθῶμεν δὲ ἀπὸ κοινοῦ, μακρὰν τῆς μικροπολιτικῆς τοῦ παρελθόντος, καὶ ὑπὲρ τῆς φιλότατης Σύρου, ἣτις, καὶ τοι ἤξιζε καὶ ἀξίζει καλυτέρας τύχης, ὅμως ἐπὶ τῆς εὐκλεοῦς ἀνορθώσεως, περιεφρονήθη καὶ ἐγκατελείφθη ἀσπλάγχνως. Ἐὰν δὲ οἱ καλοθεληταὶ τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου εἰσὶν ἐκ τῶν μεγάλων ἀνδρῶν τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος καὶ ἀποτελοῦσι μονάδα τῆς ἰσχυροῦς πολιτικῆς, ἃς στείλωσιν εἰς κόρακας τὰ προσωπικὰ πάθη, τὰ μίσση καὶ τὴν ἐχθρὰν, καὶ ἃς ἐργασθῶσιν ὑπὲρ τοῦ τόπου ἔχοντος πλεῖστα ὄσας ἀνάγκας.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Τὰ νεώτερα

Τὸ ζήτημα Ἀδριανουπόλεως λαμβάνει διαστάσεις μεταξύ Βουλγαρίας καὶ Τουρκίας. Ἀπειλεῖται σύρραξις, μάλιστα δὲ κατὰ τινὰς εἰδήσεις ἤρχισαν αἱ πρῶται ἀψιμαχίαι μεταξύ τῶν δύο στρατῶν. Ἡ Εὐρώπη συμβουλεύει μὲν τὴν Τουρκίαν νὰ ἐκκενώσῃ τὴν Θράκην, καὶ δὴ τὴν πρωτεύουσαν αὐτῆς, ἣτις κατέστη νῦν τὸ μῆλον τῆς ἐρίδος μεταξύ τῶν δύο ἡττημένων, δὲν εἶνε ὅμως καὶ τόσον αὐστηρὰ εἰς τὰς ἀποφάσεις αὐτῆς. Ἴσως δὲν ὑπάρχει ὁμοφωνία ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Ἐν τούτοις ὁ Γκρέυ ἐδήλωσεν εἰς τὴν Βουλῆν τῶν Κοινοτήτων, ὅτι ἡ Τουρκία παρεβίασε τὴν συνθήκην τοῦ Λονδίνου καὶ δεόν νὰ ὑποχωρήσῃ ἀπέναντι τῆς Βουλγαρίας. Μόνον ἡ Ρωσσία ἀπειλεῖ τὴν Τουρκίαν διὰ πολέμου. Ἐγένετο ἀπόπειρα ἐναντίον τῶν Βασιλέων τῆς Ρουμανίας, ἀλλ' εὐτυχῶς ἄνευ ἀποτελέσματος. Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἐδήλωσεν ὅτι τὰ Στενὰ εἰσὶν ἐλεύθερα εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν. Ὡς ἐκ τούτου πολλὰ τῶν φορτηγῶν ἀτμοπλοίων τοῦ ἡμετέρου λιμένος ἐναυλώθησαν καὶ ἀπέρχονται πρὸς φόρτωσιν. Οὕτω σήμερον ἀποπλέουσιν ἡ «Ἀκμή» καὶ ὁ «Ἐλπίδοφόρος». Ἄπας ὁ Εὐρωπαϊκὸς τύπος ὁμιλεῖ εὐμενῶς καὶ ἐνθουσιωδῶς ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος. Μόνον ὁ ρωστικὸς ἐπιτίθεται ἐναντίον μας. Ἡ ἀποστράτευσις δὲν ἀπεφασίσθη εἰσέτι, πάντως ὅμως δὲν εἶνε αὕτη μακρὰν. Ἐξακολουθεῖ ἀθρόα ἡ μετανάστευσις τῶν Ἑλλήνων Θράκης καὶ Μακεδονίας, φευγόντων τὴν Βουλγαρικὴν τυραννίαν. Λέγεται, ὅτι συνεργομένης τῆς Βουλῆς θὰ ὑποβληθῇ νομοσχέδιον, δι' οὗ θὰ ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν νὰ κρατήσῃ εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ τοὺς ἀπαλλαγέντας ἐπὶ εἴς μῆνας. Πρόκειται περὶ τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀπογραφῶν 1900, 1901 καὶ 1902.

Τὰ βοηθήματα

Ἡ ἐπὶ τῶν ἐράνων διὰ τὰς οἰκογενεῖς τῶν ἀπόρων ἐπιστράτων Ἐπιτροπὴ διένειμε κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην γενναῖον βοήθημα εἰς τοὺς γονεῖς, τὰς συζύγους, τὰ τέκνα καὶ τὰς ἀδελφὰς τῶν ἀνδρείων τῆς Πατρίδος μαχητῶν, οἵτινες ἐδόξασαν καὶ ἐμεγάλυναν τὴν Ἑλλάδα διὰ τῆς ἀπαραμίλλου αὐτῶν γενναϊότητος. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐργάζεται πρὸς εἰσπραξίν καὶ ἄλλων χρημάτων, ὅπως μετὰ τινὰς ἡμέρας προβῆ εἰς νέαν διανομὴν. Ἐπικρατεῖ δὲ σκέψις ὅπως κρατηθῇ σχετικὸν ποσὸν χρημάτων καὶ δοθῇ ὡς δῶρον ἐφ' ἀπαξ εἰς τοὺς προσεχῶς ἀποστρατευομένους τραυματίας καὶ ἀσθενεῖς τοῦ πολέμου. Εἰς τὸ διανεμηθὲν προχθὲς βοήθημα συγκαταλέγετο καὶ τὸ ἐπίδομα τῆς Κυβερνήσεως. Πληροφοροῦμεθα, ὅτι ὁ κυβερνήτης τοῦ ἐν τῇ ἡμετέρῳ λιμένι Σουηδικοῦ νηαγιοσωστικοῦ σκάφους παρουσιάσθη εἰς τὸν Ταμίαν τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐράνων κ. Καλημέρη καὶ προσέφερε φρ. 20. Ὁ ἐν φωνῶν φιλελληνικῶν αἰσθημάτων.

“ΤΟ ΒΗΜΑ”

“Οροι Συνδρομών

Table with 2 columns: Subscription type and price. Includes 'Ενταύθα ετησία', 'Εν Αθήναις', 'Εν τῷ Ἐξωτερικῷ'.

Πᾶσαι ἐν γένει αἱ καταχωρήσεις ἦτοι : Διατριβαί, Ἀγγελίαι, Δικαστικά κλπ. ἐκτελοῦνται κατ' ἀποκοπήν.

*****

Μνημόσυον

ὑπὲρ μαχητοῦ τῆς Πατριδος

Ἀῦριον Κυριακὴν τελεῖται εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν ναὸν τῆς Μεταμορφώσεως Ἀρχιερατικὸν Μνημόσυον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἐν τῇ μάχῃ τῆς Δοϊράνης ἡρώϊκως ἀλλὰ καὶ ἐνδόξως πεσόντος ὑπὲρ τοῦ μεγαλείου τῆς Πατριδος καὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν ὑπὸ μαῦρον ζυγὸν περιεληθόντων ἀδελφῶν μας Παναγιώτου Α. Ζαχαράκη, βλαστοῦ καλῆς τοῦ τόπου οἰκογενείας, νέου δὲ ἄριστα μεμορφωμένου καὶ ἀγαπητοτάτου παρὰ τῇ ἡμετέρᾳ κοινωσίᾳ διὰ τὴν φιλεργίαν, τὴν εὐγένειαν τοῦ χαρακτήρος καὶ τὴν ἀγαθότητα τῆς ψυχῆς. Ἡ ἡμετέρα κοινωσία σφόδρα ἐλυπήθη διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ χρηστοτάτου νέου, διὸ καὶ σύσσωμος ἐξέφρασε πρὸς τὴν οἰκογένειαν τοῦ γενναίου μαχητοῦ τὰ πρὸς αὐτὸν ζωνηρὰ αὐτῆς αἰσθήματα. Τὸ «Βῆμα», συμεριζόμενον τὰ αἰσθήματα ταῦτα τοῦ τόπου, ἀπευθύνει πρὸς τὴν οἰκογένειαν τοῦ σεβαστοῦ συμπολίτου κ. Α. Ζαχαράκη τὰ ἐγκάρδια αὐτοῦ συλλυπητήρια.

~~~~~

Συγχαρητήρια

Ἡ συμπαθεστάτη καὶ ἐπιμελεστάτη δεσποινὶς Εὐγενία Πρέγκα, θυγάτηρ προσφιλῆς τοῦ φίλου κ. Νικ. Πρέγκα, ἠρίστευσε κατὰ τὰς ἐξετάσεις τῶν διδασκαλιστῶν, ἀναδειχθεῖσα πρωτοβάθμιος καὶ ἀποσπάσασα τὰ συγχαρητήρια τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἐπὶ τούτῳ συγχαίρομεν ἀπὸ καρδίας τὴν καλὴν κόρην καὶ τοὺς εὐτυχεῖς γονεῖς.

~~~~~

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

- Ἐπαγγέλην ἐξ Ἀθηνῶν μετὰ τῆς ἀξιολόγου καὶ εὐγενεστάτης αὐτοῦ κυρίας ἐνθα εἶχε μεταβῆ ἵνα παραστῇ εἰς τὴν δεξιῶν τοῦ Βασιλέως ὁ δημοφιλὴς συμπολίτης καὶ μεγαλέμπορος κ. Δημ. Μάνθος.
— Ἐπαγγέλην ὡσαύτως ἐξ Ἀθηνῶν ὅπου μετέβη πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἡ ἐρίτιμος κυρία Βιργινία Σταμ. Κρίνου μετὰ τῆς εὐγενεστάτης θυγατρὸς τῆς.
— Ἀπῆλθεν εἰς Σίφρον μετὰ τῆς ἀδελφῆς του δεσποινίδος Μαρίας πρὸς παραθερισμὸν ὁ κάλλιστος νέος κ. Νίκος Ἄρ. Μονόπουλος, ὑπάλληλος μεγάλου ἐν Ἀθήναις καταστήματος, υἱὸς δὲ τοῦ φίλου κ. Ἀριστείδ. Μονόπουλου γραμματέως τῆς Εἰσαγγελίας.
— Ἀπῆλθεν εἰς Θεσσαλονίκην δι' ὑποθέσεις του ὁ φίλος κ. Φρ. Καμπάνης, μηχανικός.

~~~~~

Μεγαλειότατον Βασιλέα

Κωνσταντῆνον

Ἀθῆνας

Ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος Ἐρμουπόλεως ὑποβάλλει εὐλαβῶς Ὑμετέρᾳ Μεγαλειότητι ἐπὶ τῇ νικηφόρῳ ἐπανόδῳ Αὐτῆς εἰς Ἀθήνας καὶ τῷ αἰσίῳ πέρατι τοῦ πολέμου, τὰ αἰσθήματα τοῦ θαυμασμοῦ αὐτοῦ καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τοῦ ἔθνους ὑπὸ τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος. Θεωρῶ δὲ ἐμαυτὸν εὐτυχῆ μεταδίδοντα τὰ αἰσθήματα ταῦτα τοῦ Συλλόγου, εἰς ἃ προστίθῃμι καὶ τὴν ταπεινὴν μου ἔκφρασιν ἄκρας ἀφοσιώσεως.

Ὁ Πρόεδρος Π. Κ. Βοκοτόπουλος

Π. Κ. Βοκοτόπουλον

Πρόεδρον Ἐμπορικῷ Συλλόγῳ

Σύρον

Εὐχαριστῶ ἐγκαρδίως ἅπαντας.

Κωνσταντῆνος Β.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τελούντες τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 11 τρέχοντος, μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν, ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος, Ἀρχιερατικὸν Μνημόσυον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἐνδόξως κατὰ τὴν μάχην τῆς Δοϊράνης πεσόντος προσφιλεστάτου καὶ ἀλησμόνητου ἡμῶν υἱοῦ, ἀδελφοῦ καὶ ἀνεψιοῦ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ Α. ΖΑΧΑΡΑΚΗ

ΔΕΚΑΝΕΩΣ 3ου ΕΥΖΩΝΙΚΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ 10ης ΜΕΡΑΡΧΙΑΣ

παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους ὅπως προσερχόμενοι εἰς τὸν ἐξηθέντα ναὸν ἐνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὑψιστον δεήσεις των.

Ἐν Ἐρμουπόλει τῇ 9 Αὐγούστου 1913.

Οἱ Γονεῖς

Ἀναστάσιος Ζαχαράκης

Αἰκατερίνη Ζαχαράκη

Οἱ Ἀδελφοὶ

Σταμάτιος Α. Ζαχαράκης

Ἰωάννης Α. Ζαχαράκης

Ζαφείριος Α. Ζαχαράκης

Χαράλαμπος Α. Ζαχαράκης

Εὐγενία Α. Ζαχαράκη

Ἀλεξάνδρος Παπάζογλου

Ἀδασία Κυριακοπούλου

Δημ. Παπάζογλος

Εὐάγγελος Κυριακόπουλος

Οἱ Θεοὶ

~~~~~

Τὰ κουνούνια

τοῦ Βουλγαρικῆς στρατοῦ

Μεταξὺ τῶν πολλῶν Βουλγαρικῶν λαφύρων τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, συναριθμοῦνται καὶ δύο σιδηροδρομικὰ βαγόνια πλήρη κουνουνίων, ἐξ ἐκείνων τὰ ὅποια οἱ βοσκοὶ προσδένουσι συνήθως εἰς τοὺς λαίμους τῶν ζώων, ὅπως εὐκολότερον ἐπιβλέπωσι καὶ διοικῶσιν αὐτά. Τοῦτο ἀνεγράφη εἰς τὰς ἐφημερίδας καὶ δὲν ἀμφιβάλλω ποσῶς ὅτι εἰς ὅσους τὸ ἀνέγνωσαν θὰ ἐνεπίησαν ἐντύπωσιν βαιθεῖαν ὅπως καὶ εἰς ἐμὲ, ὅστις δὲν ἐπανοῦν νὰ σκέπτομαι καὶ νὰ ἐξετάζω τί τὰ ἤθελον τάχα οἱ Βούλγαροι τὰ κουνούνια εἰς τὴν ἐστρατείαν. Δὲν δυσκολεύομαι νὰ ὁμολογήσω ὅτι μὲ ὅλας τὰς σκέψεις καὶ τὰς ἐρεῖνας μου, δὲν κατόρθωσα τίποτε νὰ ἀνακαλύψω ἕμνε δηλαδὴ εἰς τὴν κεφαλὴν μου αἰνίγμα ἀκατάληπτον, εἰς τί ἦτο δυνατὸν νὰ χρησιμεύουν ὀλόκληροι χιλιάδες κουνουνίων, μέσα εἰς τὴν ἐπιμελητείαν καὶ τὴν ἐφοδιοποίησιν τοῦ Βουλγαρικοῦ στρατοῦ.

Φίλος μου δὲ τις, τὸν ὁποῖον κατὰ τύχην συνήτησα, γνῶσθις εὐτυχῶς ὅλης τῆς Βουλγαρικῆς λεπτότητος, μόλις ἤκουσε τὴν ἀπορίαν μου, γελῶν μάλιστα διὰ τὴν στοιχειώδη ἀγνοίαν μου ταύτην, μοὶ λέγει : «Δὲν γνωρίζεις λοιπὸν, ἀγατητέ, ὅτι οἱ Βούλγαροι ἀπὸ τοῦ Βασιλέως τῶν μέχρι τοῦ τελευταίου Βουλγάρου στρατιωτοῦ ἢ πολίτου, ἐθεώρουν πλέον ἢ βεβαίαν τὴν νίκην τῶν καὶ ὅτι ἐν τῇ τελείᾳ κατατροπῆσιν τοῦ Ἑλλ. στρατοῦ, θὰ κατεδίωκον αὐτὸν τοῦλάχιστον μέχρι τῶν Θεοδοπολῶν, ὅπου πιθανὸν ὁ ἠττημένος οὗτος νὰ κατόρθωνε νὰ σταματήσῃ τὸν ἀκατάσχετον χεῖμαρρον τῶν φοβερῶν Βουλγαρικῶν δυνάμεων;» Ναι, τῷ εἶπον, γνωρίζω ὅτι αὕτη ἦτο ἡ πεποιθήσις τῶν Βουλγάρων, καθ' ὅσον ἄλλως δὲν θ' ἀπεφάσιζον βεβαίως νὰ πολεμήσουν πρὸς Ἑλλήνας, Σέρβους καὶ Μαυροβουνίους ὁμοῦ, καὶ μάλιστα νὰ προκαλέσουν αὐτοὶ τὸν πόλεμον, ἀλλὰ τοῦτο εἶνε νομίζω τελείως ἄσχετον μετ' ὅτι ζήτημά μου, μετ' ἡ ἀπορίαν μου. «Ὅχι δὲ, μοὶ ἀπαντᾷ, εἶνε πολὺ σχετικὸν μάλιστα, διότι τὰ κουνούνια, φίλε μου, τὰ ὅποια δὲν γνωρίζεις εἰς τί θὰ ἐχρημαίζοντο, τὰ ἔφερον οἱ Βούλγαροι μαζί των, διὰ νὰ τὰ κρεμάσουν εἰς τοὺς λαίμους τῶν Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν, ὁπαξιωματικῶν καὶ ὀπλιτῶν, τοὺς ὁποῖους θὰ συνελάμβανον αἰχμαλώτους καὶ νὰ τοὺς περιφέρουν ἀνά τὰς πόλεις τῆς Μακεδονίας, τῆς Θρακίας καὶ τῆς Βουλγαρίας πρὸς διαπόμπεισιν.»

Εἰς τὸ ἀκουσμά τοῦτο ἀληθῶς ἐφρίξα, ἐστάθη ἐπ' ὀλίγον ἡ ἀνατολή μου ἐκ τῆς φοβερᾶς ἀγανακτικῆς τῆς ὅποιαν ἡ ψυχὴ μου ἠσθάνθη, διότι ἐνόμισα πρὸς στιγμὴν ὅτι εὐρίσκομαι πρὸ ἐνός τοιοῦτου ἀποτροπαίου θεάματος, μετὰ τινος δὲ στιγμῆς ἠρώτησα τὸν συνομιλητὴν μου ἂν τοῦτο γνωρίζουν ὁ δαφνηφόρος στρατηλάτης Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων καὶ οἱ ἀνδρεῖοι ἀξιωματικοὶ Του. «Κάλλιστα, μοὶ λέγει, τὸ γνωρίζουν καὶ φροντίζουν μάλιστα διὰ τοῦτο νὰ ἔχουν ὅσον εἶνε δυνατόν καλὴν περιποίησιν οἱ Βούλγαροι αἰχμαλώτοι τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ» λυποῦνται δὲ κατάκαρδα τοὺς Βουλγάρους ὅχι μόνον διὰ τὴν ἀγρότητα καὶ βαρβαρότητα εἰς τὴν ὅποιαν οἱ ἔλεεινοί, μετ' ὅλην τὴν πρόδοτον τοῦ πολιτισμοῦ, διατελοῦσιν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν οἰκτρὰν πλάνην εἰς τὴν ὅποιαν εὐρέθησαν, συνεπεῖα ἐσφαλμένων ὑπολογισμῶν καὶ διὰ τὴν ἐπι οἰκτροτέραν ἀτυχίαν των.»

Ἐκ Νάξου.

Γ. Α.

Εἰς τὸ ΜΕΓΑ ἐν τῇ ὁδῷ Ἐρμου ὙΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ ΤΟΥ κ. ΔΗΜΟΣΘ. ΓΑΒΒΑΛΑ

Θὰ εὐρηθε στερεότητα, κομψότητα καὶ ἐφαρμογὴν τελείαν εἰς τὰ ὑποδήματά σας.

Αἱ δὲ τιμαὶ εἰσὶ Λίαν εἰλικρινεῖς.

Θέλετε Ἄρτον Καθαρόν ἐκ Σιμυγδαλίου καλῶς ἐψημένον καὶ εὐγευστον;

ΖΗΤΗΣΑΤΕ αὐτὸν ἀπὸ τὸ παλαιὸν Ἄρτοποιεῖον τοῦ κ. Γ. Ἀργουδέλη κείμενον παρὰ τὰ Καθεκλοποιεῖα εἰς τὴν ὁδὸν Ποσειδωνίας καὶ ὀπισθεν τοῦ οἰνοπωλείου Περαιτικοῦ.

ΜΙΧΑΗΛ ΦΡΑΝΤΖΕΔΑΚΗ

καὶ ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις τῆς ἀρτοποιίας τακτοποιηθέντος, ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν του πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν.

Ἐκτὸς δὲ τοῦ ἐν αὐτῷ κατασκευαζομένου ΕΚΛΕΚΤΟΥ ἌΡΤΟΥ

θὰ κατασκευάζεται καὶ ὁ Γερμανικὸς τοιοῦτος (Μπύρας), καὶ ὁ Μέλας ἄρτος (σιταρίσιος).

~~~~~

ΜΕΓΑ ΗΛΕΚΤΡΟΚΙΝΗΤΟΝ ΚΑΦΦΕΚΟΠΤΕΙΟΝ ΚΑΙ ΚΑΦΦΕΠΩΛΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. ΚΟΝΤΙΖΑ ΕΝ ΣΥΡΩ.

(Παρὰ τὴν ὁδὸν Ἐρμου, πρὸ πλεῦρος τοῦ Καταστήματος Δ. Μάνθου καὶ ἀπέναντι τοῦ Καφενεῖου Δ. Γρυπάρη).

Φέρω εἰς γνῶσιν τοῦ Σεβ. Κοινοῦ Ἐρμουπόλεως καὶ Σύρου ὅτι μετέφερα τὸ ἐν τῇ ὁδῷ Ἐλευθερίου Βενιζέλου καὶ πρὸ πλεῦρος τοῦ ὑελοπωλείου Ἀρχνίτη εὐρισκόμενον Καφεκοπτεῖον μου εἰς τὴν ὁδὸν Ἐρμου, πλουτίσας τοῦτο δι' ὅλας νέων Μηχανημάτων κοπῆς Καφέ. Ἀμερικανικοῦ συστήματος. Κόπτεται δὲ ἐν αὐτῷ Καφές πρὸς 10 λεπτὰ κατ' ὄραν.

Πωλοῦνται : Καφές κερβουνταλεσμένους γνήσιος Μόκας πρὸς Δρ. 5.60, Κεϋλάνης, Ρίου καὶ Σάντου 4,80. Κακάο καὶ Σοκολάται εἰς κόνιν πλάκας καὶ κυτία. Τεῖα διάφορα, Μπισκοτάκια διαφόρων Ἐργοστασιῶν. Καραμέλαι γεμισταὶ καὶ μὴ. Καρποὶ διάφοροι με φλοιὸν καὶ ἄνευ φλοιοῦ, ἦτοι : Φιστίκι, Ἀμύγδαλον, Φουντούκι, Κουκουράρι κλπ. Κομφέτα διὰ Γάμους Συμμάδες, Φρυμπαλάζ, Μπουμπονιέρες. Ἐπίσης διάφορα προϊόντα Χίου καὶ Ἀνθόνερων καὶ Ροδόσταμον.

Πρὸς τούτοις ἐν αὐτῷ εὐρίσκονται εἰς μεγάλην ποσότητα καὶ πωλοῦνται εἰς τιμὰς ἐκτὸς συνγωνισμοῦ, ἅπαντα τὰ ἀποικιακά, ἦτοι Καφέδες, Ζαχαράεις Ὁρούζικ κλπ.

ΚΑΠΝΑ ΚΑΙ ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΣΥΡΟΥ

Εὐρυνθέντος τοῦ νέου Καταστήματός μου, κατήρτισα καὶ τμήμα Καπνοπωλείου πωλῶν Καπνὰ καὶ Σιγαρέττα τῶν μεγαλειτέρων ἐργοστασιῶν Ἀθηνῶν Γικνουκάκη καὶ Βάρκα καὶ τῶν καλλιτέρων ἐν Σύρῳ.

Ἐνοικιάζονται παρὰ τῷ κ. Ἐμμ. Κ. Βαφία δικηγόρῳ 1) ἡ μεγάλη οἰκία ἐν Δελαγράτζια μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ ἐπιπλῶν καὶ τοῦ κήπου τῆς, καὶ 2) ἡ ἐν τῇ παρόδῳ τῆς ὁδοῦ Ἐλ. Βενιζέλου ἀποθήκη ἐν ἣ τῶς τὸ Γραφεῖον τοῦ κ. Ν. Τόζου, ἀμφότεραι τῶν ἰδιοκτητῶν κ. κ. Κληρονόμων Εὐστ. Κεχαγιά.